

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 29. siječnja 2006.

Guba je simptom teeg i raširenijeg zla - bijede

Draga braćo i sestre!

U enciklici objavljenoj protekle srijede, pozivajući se na prvenstvo ljubavi u ivotu kršćanina i Crkve, htio sam podsjetiti da su povlašteni svjedoci toga prvenstva sveci, koji su od svoga ivota, premda na tisuće različitih načina, načinili pjesan Bogu Ljubavi. U liturgiji ih slavimo svakoga dana u godini. Mislím, primjerice, na one što ih ovih dana spominjemo: na apostola Pavla s njegovim učenicima Timotejem i Titom, na svetu Angelu Merici, svetog Tomu Akvinskoga, svetog Ivana Bosca. Svi se oni međusobno razlikuju: jedni pripadaju počecima Crkve, te su misionari prve evangelizacije; u srednjem vijeku, Toma Akvinski postaje uzorom katoličkoga teologa, koji u Kristu susreće najuzvišeniji saetak istine i ljubavi; u vrijeme renesanse, Angela Merici predlae ivot svetosti i za one koji ive u laičkom okruenju; u suvremeno doba, don Bosco, raspaljen ljubavlju Isusa Dobrog pastira, skrbi o najpotrebitijim dječacima te za njih postaje otac i učitelj. Zapravo, čitava je povijest Crkve povijest svetosti, pokrenuta onom jedinom Ljubavlju koja svoje vrelo ima u Bogu. Doista, samo nadnaravna ljubav, poput one što uvijek iznova izvire iz srca Kristova, moe u tijeku stoljeća objasniti čudesan procvat redova, muških i enskih redovničkih ustanova i ostalih oblika posvećenog ivota.

U enciklici sam među svecima koji su osobito poznati po svojoj karitativnoj djelatnosti naveo Ivana od Boga, Kamila de Lellis, Vinka Paulskoga, Ljudevita de Marillaca, Josipa Cottolenga, Alojzija Oriona i Terezu iz Kalkute (usp. br. 40). Ovaj niz muškaraca i ena, što ih je Kristov Duh oblikovao, načinivši ih uzorima evanđeoske predanosti, navodi nas na promišljanje o vanosti posvećenog ivota kao izraza i učilišta ljubavi. II. vatikanski sabor podvukao je da nasljedovanje Krista u čistoći, u siromaštvu i u poslušnosti mora biti sasvim usmjereno na postizanje savršene ljubavi (usp. dekret *Perfectae caritatis*, 1). Upravo kako bi istaknula vanost i vrijednost posvećenog ivota, Crkva

i ovog 2. veljače, o blagdanu Prikazanja Gospodinova u Hramu, obiljeava Dan posvećenog ivota. Poslijepodne toga dana, kao što je to rado činio Ivan Pavao II., predvodit ću u vatikanskoj bazilici svetu misu, na koju su pozvani na osobiti način posvećene osobe koje ive u Rimu. Zajedno ćemo zahvaliti Bogu za dar posvećenog ivota, te ćemo moliti kako bi on i dalje u svijetu bio rječiti znak njegova milosrđa. Obraćamo se sada Blaenoj Djevici Mariji, ogledalu ljubavi. Neka uz njezinu majčinsku pomoć kršćani, a posebice posvećene osobe, hitro i radosno hode u ivot svetosti. Nakon molitve Anđeo Gospodnji: Danas se obiljeava Svjetski dan zaraenih gubom, što ga je prije više od pedeset godina inicirao Raoul Follereau, a nastavile su ga odravati udruge nadahnute njegovim humanitarnim radom. Osobiti pozdrav elim uputiti svima koji trpe ovu bolest, a misionare, zdravstvene djelatnike i volontere zauzete u tom polju sluenja čovjeku posebno ohrabrujem. Guba je simptom jednog još teeg i raširenijeg zla, a to je bijeda. Stoga, slijedeći svoje prethodnike, obnavljam poziv svima odgovornim u dravama da zdrue napore kako bi se nadvladale teške nestabilnosti koje još uvijek štete velikom dijelu čovječanstva.